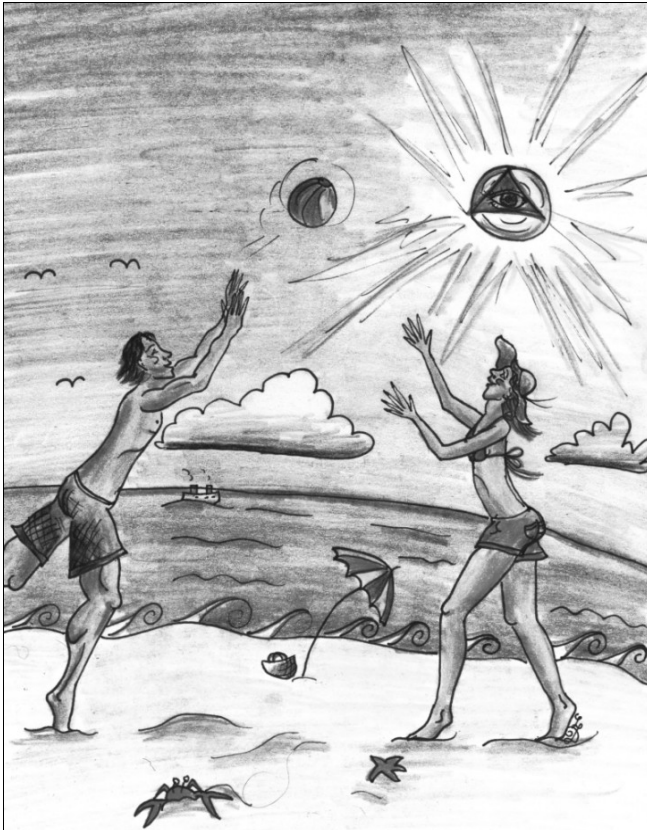

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
červenec 2007

„Hospodin je tvůj ochránce, nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.“

Žalm 121,7-8

Naše náboženství je především přítomnost někoho

Stvoření je úžasným projevem Stvořitele. Ale bez ustání nám klade otázku: „Kdo ten div stvořil?“

Boha nikdo nikdy neviděl. V evangeliu však vidíme člověka z masa a kostí. Proto říkáme, že Bůh se stal pro nás člověkem. Člověkem viditelným po třiatřicet let. Zbývá jen, abychom tomu plně uvěřili. Evangelium je jedinou možností, jak se dozvědět o lidském životě Boha a jak se nasytit slovem Jeho Syna. Tento život, o kterém Evangelium vypráví, se odehrál již před dvěma tisíci lety. Jestliže však Evangelium čtu a rozjímám o něm, mohu uvěřit, že Kristus, Boží Syn je zde stále.

Naše náboženství je především víra v „přítomnost někoho“, totiž Krista člověka a Božího Syna.

Kéž nám tato Přítomnost září na cestu nejen o prázdninách, ale i na všech našich cestách životních, na křižovatkách každodenních rozhodnutí a vede naše kroky.

z knihy Meditace inspirované Bibli i všedním životem

Kristus v Písmu svatém

Origenes si povšimnul vnitřní spojitosti mezi dvěma částmi liturgie: slova a eucharistie. V druhé části k nám Kristus přichází pod způsoby chleba a vína, v první pod způsobou lidského slova. Naslouchání Kristu, který hovoří v evangeliích, je jakoby duchovní přijímání, pokrm duše.

Proto čtení posvátných textů bylo vždy považováno za důležitou část křesťanského života. Když otevřeme bibli, musíme si být jisti, že začneme naslouchat Kristu. Starodávni mchové se každý den naučili nazpaměť nějaký charakteristický úryvek, aby jej meditovali během dne. „Když otcové četli Bibli“ – píše jeden teolog – „nečetli jen jakési texty, nýbrž živého Krista a Kristus k nim hovořil.“ Kdo čte často a pravidelně táž slova, zamýšlí se nad nimi a objevuje významné smysly. Toto je právě nejlepší podmínka pro poznání evangelií, aby Kristova slova pronikla do našich myšlenek, do našich citů a do našeho jednání.

Každá modlitba se koná skrze Krista a předpokládá tedy jeho přítomnost. Společná modlitba se odvolává na uvedený text. Avšak při eucharistické modlitbě se tato přítomnost, jak učí katolická víra, nazývá „skutečná“, to je nutno chápat v plném svátostném smyslu, pod způsoby chleba a vína.

Abychom lépe chápali rozdíl mezi katolickou mší svatou a slavením „večeře Páně“, jak to dělají v křesťanských církvích, které nemají svátostné kněžství, zamysleme se nad počátky naší liturgie. V její první části, v liturgii slova, křesťané pokračovali v obřadu čtení, na který byli zvyklí ze synagog. V druhé části, při „lámání chleba“, plnili příkaz Pána: „To konejte na mou památku!“ I židé si v modlitbách připomínali velká díla Boha v jejich svatých dějinách. Křesťané zkrátili tento výčet a soustředili se na to, co Bůh vykonal „nedávno“, na větší záznaky: narození, smrt, vzkříšení a nanebevstoupení Krista a příslib jeho druhého příchodu. (Tomáš Špidlík – *Znáš Krista*)

Milé děti,

Doba velkých svátků a slavností je za námi – Vánoce, Velikonoce, Nanebevstoupení Páně, Seslání Ducha Svátého, Boží Tělo.... Ale také teď, v mezidobí, si každou neděli připomínáme zmrtvýchvstání Páně. Neděle je významný den. Při každé nedělní mši svaté si křesťané připomínají život, smrt a nanebevstoupení Pána Ježíše. Protože nezůstal v hrobě, můžeme věřit, že nám bude Bohem skrze smrt také darován nový život. Křesťané se v neděli scházejí, aby slyšeli radostné poselství, které přinesl Pán Ježíš lidem. Neděle je také dnem, kdy Bohu děkujeme za všechno, co se stalo v uplynulém týdnu.

Svaté přijímání, při kterém přijímáme Pána Ježíše, posiluje naši víru. Příležitost poděkovat Bohu máme také při každém jídle, zvláště když je celá rodina shromážděna kolem jednoho stolu. Jestlipak se doma, když je celá rodina spolu, modlíte nějakou „tu svoji“ speciální modlitbu? Ať už je to před jídlem, po jídle, nebo třeba před spaním. Pokud ano, nestyďte se a napište nám ji na kousek papíru, připište tam i při jaké příležitosti se ji modlíte, svoje celé jméno a věk, a lístek vhodte v kostele do přichystané krabice na stolečku vzadu. Po skončení prázdnin budou vybrané modlitby odměněny a některé i vytisknuty v Kunhutě!

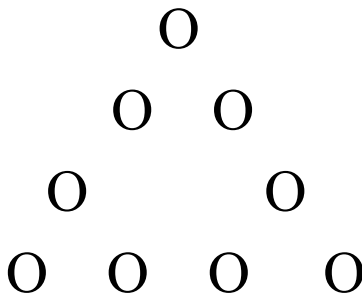
Vaše kamarádka

Další úkol pro děti

Protože jsou prázdniny a nemusíte chodit do školy, mám pro vás ještě jeden úkol.

Do devíti koleček tohoto trojúhelníku dosadte čísla od jedné do deseti tak, aby součet čísel každé strany trojúhelníku byl 20. Jsou dvě různé možnosti!

Řešení najdete na zadní straně Kunhuty.

Proč stále pořád padám?

Mnohé se nám v životě zdá nesrozumitelné. Volejme Ducha svátého ve chvílích, když se nenaplnují naše představy, když naše snahy vycházejí naprázdno, když pořád padáme, když si připadáme nepoužitelní tam, kde máme fungovat,

volejme, když nerozumíme složitým oklikám v našem životě. Možná porozumíme hned, ale možná k uchopení skutečnosti musíme chvíli růst. „Teď bychom to totiž nepochopili.“

Naplň své srdce pokojem

To také znamená: mít obdiv a úctu ke všemu, co je zranitelné, citlivé a slabé, chránit každý rozkvétající život, být pozorný ke všemu, co je krásné a co nám přináší radost. Nebude pokoj ve světě, jestliže není pokoj v tvém i v mém srdci.

Mládí – úryvek z příběhu statečné ženy

Začalo to tím, že jsem šla naposled do školy. Nemohla jsem to pochopit a ostatní děti asi také ne. Škola nás po léta denně chtěla a najednou nás nechce a my se máme rozloučit! Loučení jsme prožili vesele i vážně.

Chlapci venku před školní budovou nakreslili křídou silnou čáru, a kdo ji přeskočil, vstoupil do života dospělých. A tak jsme se rozešli a nikdy víc nesešli...

Maminka se mnou o tom mluvila již dříve. Jednou na mě volala, ať jí jdu pomoci na půdu nacpat koš sena. Řekla: „Je únor, jsou Hromnice, půl píce. Seno musí vydržet do nového. A to již vyjdeš, Toničko, ze školy a budeš dospělá. Napadlo tě, co bys chtěla dělat?“ Pokrčila jsem rameny a tiše řekla: „Psát básně.“ „To také budeš dělat, ale musíš se něče-

mu vyučit, aby ses uživila.“

Maminka se mnou chtěla mluvit o samotě, aby mě s tatínkem nevyplašili z mých dívčích snů. Tatínek říkal: „Na těžkou práci nebudeš, máš ručičky jako hůlčičky. Co kdybys chtěla třeba prodávat ve Vrchlabí v cukrárně?“

To vše leželo v mém srdci jako balvan. Škoda, že mě zdejší škola již nechce. V duchu jsem pohladila místočko v lavici, se kterým jsem splynula.

Ve světě je asi více věcí, které odejdou navždy. Je těžké se stát najednou dospělým. Časem jsem ale pochopila, že problém je v tom, aby lidé dítě i dospělého přijali. A to nejen rodiče, ale i lidé kolem nás. Bůh nás přijal takové, jací jsme, a to je náš největší životní dar.

Žijeme jen jednou – Antonie Hofmanová

Je dokonalá jednota utopíí?

„Ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne... Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“ (Jan 17,23.26)

Vztek, smutek, bezmoc. Koho z nás něco z toho nezachvátí, když vidí jak mezi jednotlivci i skupinami panuje místo lásky a porozumění nevráživost a rozdělení.

Zřejmě známe i z vlastní zkušenosti, jak málo někdy stačí k nedorozumění a rozhádání se i s těmi, které máme rádi, a kolik úsilí je potřeba, abychom i malý konflikt zase urovnali. Ježíšova slova o dokonalé jednotě pak zní jako čistá

utopie.

Ježíšova slova ale nejsou ani přestřehání utopického plánu, ani výzva k něčemu neuskutečnitelnému. Ježíš nám vyprošuje od Otce, aby na nás ukazoval světu lásku, kterou si nás zamiloval, a aby nás sjednocoval.

Asi neuhásíme všechny konflikty, ale nejsme vůči rozdělení, které panuje mezi lidmi, bezmocní.

Můžeme pozvat Ježíše, aby byl v nás, můžeme se připojit k Jeho touze a prosbě, aby se v našich životech Boží láska ukazovala jako silnější než to, co rozděluje. „A Otec nás bude přivádět k jednotě stále hlubší.“

převzato z www.vira.cz

Každý člověk má své místo a úkol

Tělo je jednotou mnoha částí. Každý má své jedinečné a nezastupitelné místo. A nebylo by nic pošetilejšího, kdyby se například kotník srovnával s uchem...

I mnoho lidí prožije celý svůj život tím, že se srovnává s druhými lidmi, nebo že se srovnává s představami o sobě, podpořených reklamou, červenou knihovnou, sněním... Každý z nás je ale v Božích očích dobrý a zamýšlený. Každý z nás má v celku dějin své jedinečné

místo. Každý z nás je doplňován a doplňuje. Ať už viditelně, či skrytě.

Úkolem každého z nás je hledat a nacházet své jedinečné místo. Úkolem každého z nás je stát se sám sebou. Úkolem každého z nás je nesrovnávat se. Úkolem každého z nás je být...

Bůh každého z nás chce vést k sebe-realizaci a naplnění. Nebojme se proto k němu obracet.

Redakčně zkráceno www.vira.cz

Ukryté tajemství na plášti hodinek

Dědeček a babička slavili zlatou svatbu. Na oslavu se shromáždila celá rodina, děti, vnoučata, prostě široké příbuzenstvo. Dědečka se ptali, jestli má nějaký recept na tak dlouhé manželství. Starý pán na cviku zavřel oči a pak, jako by se probíral dávnými vzpomínkami, vyprávěl: „Byli jsme oba velmi mladí.

V den svatby, když jsme se vrátili z kostela, si mě vzal její otec stranou a dal mi do ruky malý balíček. Řekl mi: „To je všechno, co potřebuješ ke šťastnému manželství.“ Byl jsem rozrušený a chvíli mi trvalo než se mi podařilo dárek

rozbalit. Byly v něm veliké zlaté hodinky. Opatrně jsem si je prohlížel. Na plášti měly vyrytý nápis, na který mi musel padnout pohled pokaždé, když jsem je chtěl otevřít a podívat se, kolik je hodin. Ta slova byla velmi moudrá.“

Starý pán se usmál a vytáhl staré hodinky z kapsy. Nápis byl trochu odřený, ale stále čitelný. Ukryval tajemství šťastného manželství. Stálo v něm: „Řekni Lucii něco pěkného.“

Řekni něco pěkného člověku, kterého máš rád. Teď hned.

Osvězení pro duši – Bruno Ferrero

Zamyšlení nad úryvkem z nedělního čtení

„Samaritáni Ježíše nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“ (Lk 9,53)

Evangelium tu zaznamenává určitý zlom v Ježíšově působení. Ježíš najednou zakouší odmítání, nepřijetí a nepochopení. A to nejen od farizeů, ale i od prostých lidí a nakonec i od samotných učedníků. Zklamání z neú-

spěchu je pro mnohé lidi důvodem rezignace. Učedníci zase navrhuji radikální řešení - pomstu. Jak na to reaguje Ježíš? Ježíš volí jinou variantu. Podřizuje emoce svému záměru - přivést všechny k sobě, a to i za cenu odmítnutí. Zahubit je totiž mnohem snazší než nasadit zbraň, se kterou Ježíš přišel: zbraň lásky. Bůh volí tuto „obtížnější“ cestu! K našemu velkému štěstí...

www.vira.cz

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

Informace:

25. – 29. července Charismatická duchovní obnova v Brně
bližší informace včetně přednášek i přihlášek na stránkách www.cho.cz

13. – 19. srpna Celostátní setkání mládeže Tábor – Klokoty
možnost zažít společenství věřících mladých lidí www.tabor2007.signal.cz

25. – 26. srpna orelská pouť na Hostýně, při mši zpívá schola svatě Kunhuty

20. – 25. srpna Pěší pouť na Velehrad (*bližší informace na nástěnce pod věží*)

Radio Proglas 104.0 FM – vysílá výklad KKC každou neděli v 10.30 hod.

Zkoušky scholy od sv. Kunhuty – první a čtvrtá sobota či pátek v měsíci, přesné datum a hodina uvedena na internetových stránkách scholy <http://schola.kunhuta.cz>

Farní filmový klub - promítání ve farním sále

(pro bližší informace sledujte internetové stránky scholy)

Rozpis lektorů - na nedělní čtení a čtení o svátcích najdete také na farních stránkách www.kunhuta.cz

Omluva redakce se omlouvá za chybějící písmenka v minulém čísle zpravodaje v článku: *Docela obyčejné pozvání na hostinu...* . K nedopatření došlo v důsledku grafických úprav při přípravě do tisku. Děkujeme za pochopení

Správné řešení pro děti

Řešení: 5 - 2 - 4 - 9 - 3 - 7 - 1 - 6 - 8

5 - 2 - 6 - 7 - 9 - 1 - 3 - 4 - 8

Nová evangelizace dnešního světa

Dobře vnímáme, v jakém stavu se nachází svět, jak moc potřebuje spásu. Jak vzácný dar věčného života mu může nabídnout křesťanství. Tak jako apoštolové, jsme i my posláni jako hlasatelé Evangelia dnešní doby. Ta zvěst je stále stejná.

Ale my nedokážeme oslovit. Někdo může namítnout: ale copak lze lidem vykládat něco nového? Ne nového, ale nově. Jestliže je náš život ožívován Duchem Svatým, jestliže se mu otvíráme v modlitbě, pak On se v nás rozeznívá novým způsobem.

O Duchu Svatém vyznáváme, že tvoří všechno stále nové – protože On je život. Každý z nás proto potřebuje novou zkušenost s Boží milostí, aby se stal věrohodným svědkem. Lidé potřebují naději věčného života. Není náhodou, že má lidstvo v sobě tuto touhu. Bůh ji do nás vložil, protože on nám skutečně slíbil a dá nový život v duchovním, vzkříšeném světě. *o. Jan Daněk – Životem lásky k světlu a radosti*
